

[Ømann.]

delig lemlæstelse for dansk økonomisk politik, at der ikke kan føres en selvstændig rentepolitik. Snart opfordrer man private til at binde os til en høj rente i udlandet ved at tage udenlandske lån, og snart beklager man den meget store private låntagning. I dag beklagedes det, at låntagningen ikke var større. Der er ikke i disse udtalelser skygge af en selvstændig bedømmelse af den rentepolitik, vi har brug for her, og når vi snakker omkostninger, så er det klart, at vi har brug for en lavrentepolitik. Jeg tror, det er meget nødvendigt, at vi tager op til overvejelse, hvordan vi afvikler denne private danske låntagning.

Man taler også om inflationen som ensbetydende med løninflation, men der er også andre afarter. Der er 20 mia kr. i stigninger hvert år på jord og fast ejendom, og 10 mia kr. af disse er realstigninger ud over sædvanlig inflation. Det er utroligt, at man tror, man kan føre en økonomisk politik uden at tage denne realitet i betragtning.

Det, der synes at optage regeringen i dag, ja, det er altså de helt nære afbetalingsproblemer. De er diskret holdt lidt i baggrunden, men måske dog understreget af den socialdemokratiske ordførers megen tale om nerver. Må jeg sige til slut: jeg har mistillid til, at selv disse akutte problemer kan klares med bistand af hr. Poul Hartling og med bistand af hr. Erling Olsens stærke nerver. Hvis nogle akutte foranstaltninger om kort tid skal præsenteres f. eks. i form af afgiftsforhøjelser med hovedvægten på biler, så vil jeg nok se, hvad der samtidig kan føres af beskæftigelsesfremmende politik, og hvad der bliver tilovers af de smukke ord om en indkomstpolitik for alle.

Jens Møller (KrF):

I den øjeblikkelige situation, som den ser ud, kan der nok være grund til en vis betinget optimisme. Når jeg siger det, så er det ikke, fordi jeg tænker på, at det nu for første gang i mange år er lykkedes Danmark at slå Sverige i fodbold, selv om det måske nok er noget, der optager befolkningen mere end det meste af det, der foregår herinde i øjeblikket, men så er det i nogen grad, fordi det i går lykkedes at hindre, at forligshandlingerne brød sammen, sådan at de kan fortsætte, og så er det især på grund af det

økonomiske omsving, der er sket, og opgangen, der nu tydeligt er på vej med nye investeringer og et vist fald i arbejdsløsheden.

Men når det er sagt, så må det også siges helt tydeligt, at vi står over for en meget vanskelig overgangsperiode, og det er uhyre vigtigt, at sagerne i denne periode gribes rigtigt an, for gør de det, ja, så kan det føre frem til en god periode for Danmark også på længere sigt, for det danske folk, men hvis vi politikere lader os skræmme af særinteresser og pressionsgrupper i den nuværende situation, så kan vi gå derhen, hvor vi forskertser det hele og kommer ud i en periode, der bliver endnu ringere end den, vi netop har været igennem.

Foran os står begge muligheder åbne. Det var det, der var baggrunden for, at jeg for nogen tid siden udtalte mig til Kristeligt Dagblad, en udtalelse, som nogle gange er blevet omtalt af hr. Stetter. Denne udtalelse gav ret stort ekko i pressen, bl. a. blev jeg i en leder i Børsen bebrejdet, at jeg havde skrevet sådan noget. Jeg kan ikke lade være at nævne, at de konservative jo har haft folk, der gang på gang har sagt noget lignende, men det har tilsyneladende ikke givet noget ekko. Man kan jo diskutere hvorfor. Sådan en udtalelse var naturligvis velovervejet, for det er da rigtigt, som Børsen også skriver, at en sådan udtalelse kan give risiko for kursstabiliteten. Den kan give risiko for panikreaktioner på børsen og andre ting, der kan være skadelige. Derfor fremkommer man ikke med sådan en udtalelse for sjov, men fordi man mener, at befolkningen har krav på at kende sandheden. Det er ganske enkelt nødvendigt i et demokrati, for hvis befolkningen ikke forstår den alvorlige situation, vi er i nu på kortere sigt, ja, så vil den heller ikke være i stand til at forstå og acceptere de upopulære indgreb, der vil blive nødvendige i den kommende tid.

Her tænker jeg først og fremmest på indkomstpolitikken, hvor vi må stille imod en nulløsning. Vi må få den danske befolkning til at forstå, at vi ikke kan regne med, at vi ud i al fremtid kan fortsætte med et stadig stigende forbrug år for år. Hvad betyder indkomstpolitik? Ja, det betyder naturligvis en nulløsning for alle slags indkomster, men dér, hvor problemerne vel er størst, det er, når vi nævner lønindkomsterne, og det hænger sammen med, at mange lønmodtagere